

Mál nr. 154/2017**M****og****vátryggingafélagið V v/ slysátryggingar ökumanns og eiganda bifreiðar A.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns ökumanns er bifreið hans rakst á brú.****Gögn.**

Málskot, móttakið 4.5.2017, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 18.5.2017, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Kl. 11.26 mánudaginn 30. janúar 2017 var lögreglunni á Z tilkynnt um mikið tjón á brúnni X og að tiltekinn aðili hefði fjarlægt bifreið af brúnni. Lögregla hafði samband við þann aðila sem upplýsti að hann hefði fjarlægt bifreið í eigu M af brúnni um kl. 8.00 sunnudagsmorguninn 29. janúar að beiðni föður M. Mun bifreiðin hafa verið flutt að tilteknum bæ þar sem lögregla fann hana þar sem henni hafði verið komið fyrir á bak við traktorsgröfu að því er segir í lögregluskýrslu. Var bifreiðin sögð mjög illa farin bæði að framan, á hægri hlið og á hægri afturhorni.

Lögregla hafði símasamband við M vegna atviksins. Hann kvaðst hafa verið valdur að tjóninu en gaf engar skýringar hvers vegna hann hafi ekki tilkynnt um atvikið til lögreglu. Aðspurður kvaðst hann ekki hafa verið undir áhrifum áfengis þegar hann ók á brúna, en hann hafi neytt áfengis fyrr um kvöldið. Í framburðarskýrslu hjá lögreglu kvaðst M hafa farið á þorablót á laugardagskvöldinu 28. janúar. Þann dag um kl. 17.00 hafi hann fengið sér einn bjór í félagi við annan mann, annan bjór á leiðinni á þorablótið og þar hafi hann síðan drukkið tvo bjóra. Í öllum tilvikum hafi verið um að ræða bjóra í 330 ml umbúðum. Að loknu þorablótinu hafi hann farið ásamt öðrum á tiltekinn bæ þar sem þeir dvöldust um tvær klukkustundir. Félagi hans hafi þá ekið bifreiðinni en í grennd við brúna X hafi félaginn farið í sína eigin bifreið en M þá tekið við stjórn bifreiðar sinnar. Á leið sinni hafi hann ætlað yfir syðri brúna. Hann hafi hægt á sér því beygja að brúnni sé kröpp, en rétt áður en hann fór inn á brúna hafi bifreiðin farið að skransa enda mikil hálka verið. Hafi framendinn farið inn á brúna en vinstra afturhjóli farið í steiptan kant og við það hafi bifreiðin snúist á brúnni og farið alveg þversum og stöðvast þannig og verið alveg föst.

M kvaðst hafa slasað við atvikið og bein hafi brotnað í hálsi. M leitaði á heilsugæslustöðina á Blönduósi og þaðan hafi hann verið fluttur á bæklunarskurðeild Sjúkrahússins á Akureyri. Í fyrirliggjandi samskiptaseðli frá heilsugæslustöðinni á Blönduósi kemur fram að M hafi komið þangað kl. 7.46 að morgni 29. janúar. Hann hafi meiddst á baki er hann hafi verið í bifreið sem lenti á brúarstólpa um einni klukkustund áður. Hann kvaðst ekki hafa ekið bifreiðinni heldur hafi faðir hans ekið. Við skoðun (obs.) hafi mátt sjá að hann afi verið „aðeins ölvaður“. Í upphafi sjúkraskrár bæklunarskurðeildar SAK segir að M hafi komið á slysadeild sjúkrahússins eftir harðan árekstur við brúarstólpa. Hafi bifreiðinni verið ekið á 70-80 km hraða á klst. „Hann ölvaður, segir að pabbi hafi verið ökumaðurinn og sloppið við alla áverka.“

Bifreið M var vátryggð lögboðnum ökutækjategyggingum hjá V, þ. á m. slysátryggingu ökumanns og eiganda. M hefur krafist bóta úr slysátryggingunni vegna þess líkamstjóns sem hann hlaut. V hefur hafnað bótaskyldu á þeirri forsendu að hann hafi valdið tjóninu með háttsemi sem verði virt honum til stórkostlegs gáleysis.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 90. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga má lækka eða fella niður ábyrgð félagsins, ef vátryggður hefur í öðrum vátryggingum en líftryggingum valdið því af stórkostlegu gáleysi að vátryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið. Við úrlausn þess hvort heimilt sé að beita þessu ákvæði skal litið til sakar vátryggðs, hvernig vátryggingaratburður bar að, hvort vátryggður var undir áhrifum áfengis eða fíkniefna sem hann hafði sjálfviljugur neytt og atvika að öðru leyti.

M hefur viðurkennt að hafa neytt áfengis um kvöldið áður en slysið varð. Á honum sáust merki um ölvun þegar hann kom á heilsugæslustöð og á sjúkrahús, en á báðum stöðum reyndi hann að leyna því að hann hafi ekið bifreiðinni. Þá hafði hann ekki tilkynnt lögreglu um slysið og þær miklu skemmdir sem höfðu orðið á brúnni þótt honum hafi verið það skylt, sbr. síðari málslið 2. mgr. 10. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Samkvæmt 2. mgr. 44. gr. sömu laga má enginn stjórna eða reyna að stjórna ökutæki, ef hann m.a. vegna neyslu áfengis er þannig á sig kominn, að hann er ekki fær um að stjórna ökutækinu örugglega. Þá segir í 1. mgr. 45. gr. laganna að enginn megi stjórna eða reyna að stjórna vélknúnu ökutæki, ef hann er undir áhrifum áfengis. Þótt M hafi komist hjá því, með því að tilkynna ekki um slysið þegar það varð, að áfengismagn í líkama hans væri mælt verður ekki fram hjá því litið að hann mátti ekki aka bifreiðinni umrætt sinn vegna áfengisáhrifa sem hann var undir. Með því sýndi hann stórkostlegt gáleysi og þegar litið er til þess að slysið varð snemma morguns eftir að hann hafði verið á dansleik um kvöldið og síðan gestkomandi í húsi áður en hann hóf aksturinn og síðan látið hjá líða að tilkynna um slysið þykir sök hans svo alvarleg að telja verður rétt að hann hafi fyrirgert rétti sínum til bóta úr slysatryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns og eiganda hjá V.

Reykjavík, 28. júní 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.